

diktat. Mjenši budža wob lěto štyri razy dostaunowacá; rojek
zmičja bti produški.

Tęž pubilej „Sorbotei“ checny na zdobne rokujjo rosnjećie a
to na k wašuju, go wobstajecny na hodovych prozduinach
wosobity jubilejny swojedźew bôle za sebstou intligenciu a na
prichodnych multich prozduinach ludowy swojedźen. Projad checny
hüte postajie

Każ widziacy, čaka na nas muho džeta. Tuž checny
mužuje započec. Hodžina zavojosleja je nimo a hodžina
džetawosc je manu nastata, kij je tež rjana a ujbo-
zaca. N cicej, we znamenadnej džetawosti njech do
manu minuje čas, wobchadi wsi mas z rjanyui kniž-
kawi-wdowosc, kacz dyrbja was wšeh debic

Starši

IX 1921
L. Hodžina, 23. XI. 1922.

Přitomny: wysoko do stojacy kujz prezis.

Starši přečita na započatkew hodžiny
wystawki „Sorbotei“ Potom přiide mas k. prezis a učko
přečta starši k swym towarzam učkohe stava a